

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Kur'an-ı Kerim'i Tecvitli Okuyabilmek için
En Kolay Karabaş

TECVİD

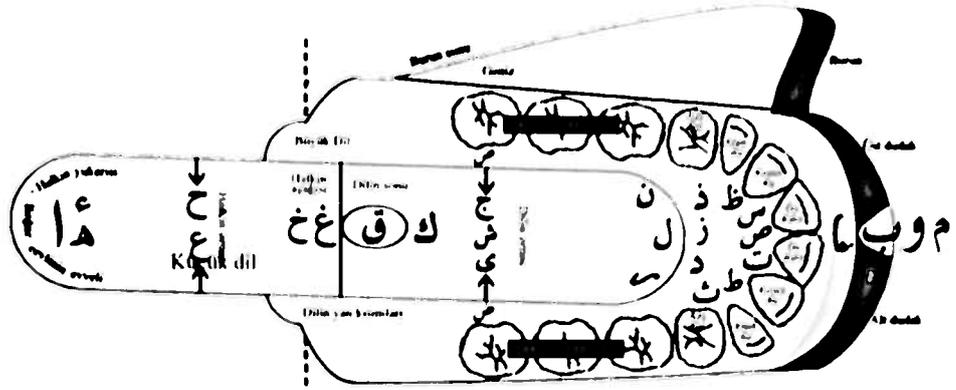

Hazırlayan

Abdüsselam Kartal

KUR'AN-I KERİM'DE GEÇEN HARFLERİN İSİMLERİ VE SES ÇIKIŞ YERLERİNİN AÇIKLAMASI

"**ا**" *Elif*: Boğazın göğse bitişik olan boğaz dibinden çıkarılır. Bu harf çıkarılırken dil damaklara değdirilmez. Harekelisine Hemze denir. Medd uzatma harfidir.

"**ب**" *Be*: Dudakların birbirine kuvvetli ve hızlıca kapatılması ile çıkarılır. İnce açık ve kuvvetli bir sesle uygulanır.

"**ت**" *Te*: Dilin ucunu üst ön dişlerin yarısının biraz yukarisına dokundurmak suretiyle çıkarılır. Açık şiddetli, ince ve akıcı bir sesle uygulanır.

"**ث**" *Se*: Dil ucu üst yüzünün, üst dişlerin uçlarına dokundurulması ve dil ucunun biraz dışarı çıkması suretiyle çıkarılır. İnce, peltek, yumuşak ve akıcı bir sesle okunur. Türkçede karşılığı yoktur.

"**ج**" *Cim*: Dilin ortasının üst damağa kuvvetli bir şekilde dokundurulması suretiyle çıkarılır. Kuvvetli, ince ve net bir sesle uygulanır.

"**ح**" *Hâ*: Boğazın ortasından boğazın biraz sıkılması suretiyle çıkarılır. Yumuşak, kalın ve akıcı bir sesle uygulanır.

"**خ**" *Hâ*: Boğazın ağıza yakın olan yerinden boğazı biraz hırıltatmak suretiyle çıkarılır. Kalın ve akıcı bir sesle uygulanır.

"**د**" *Dal*: Dil ucunun üst ön dişlerin etlerine yakın yerine dokundurulması suretiyle çıkarılır. İnce ve kuvvetli bir sesle uygulanır.

"**ذ**" *Zel*: Dil ucunun üst dişlerin başlarından biraz dışarı çıkarmak suretiyle çıkarılır. Açık yumuşak ince hafif ve peltek bir sesle uygulanır.

"**ر**" *Râ*: Dil ucunun kıvrılarak, biraz arka kısmının üst ön dişlerin etlerine dokundurulması suretiyle çıkarılır. Harekesi üstün veya ötre olduğu zaman kalın, esre olduğu zaman ince uygulanır.

"**ز**" *Ze*: Dil ucunun iki alt ön dişin ucuna dokundurulması suretiyle çıkarılır. Yumuşak, açık, ince ve keskin bir sesle uygulanır.

"**س**" *Sin*: Dil ucunun iki ön alt diş ucunun biraz aşağısına dokundurulması suretiyle çıkarılır. Akıcı, ince ve keskin bir sesle uygulanır.

"**ش**" *Şin*: Dilin ortasını üst damağa dayamak suretiyle çıkarılır. Yumuşak, ince ve akıcı bir sesle uygulanır.

"**ص**" *Sâd*: Dil ucunun iki alt ön dişin yarısından biraz yukarisına dokundurulmasıyla çıkar. Yumuşak ve kalın bir sesle uygulanır.

"**ض**" *Dâd*: Dilin yan tarafının üst azı dişlerine dokundurulması suretiyle sağdan veya soldan çıkarılır. Akıcı, kalın ve uzatılan bir sesle uygulanır.

"**ط**" *Tâ*: Dil ucunun iki üst ön dişinin diş etlerine yakın yerine dokundurulması suretiyle çıkarılır. Açık, kuvvetli ve kalın bir sesle uygulanır.

"**ظ**" *Zâ*: Dil ucunun çok az gerisinin üst yüzünü iki üst ön dişin ucuna dokundurulması suretiyle çıkarılır. Akıcı, kalın ve peltek sesle uygulanır.

"**ع**" *Ayn*: Boğazın ortasından ve boğazın hafifçe sıkılması suretiyle çıkarılır. Açık, ince ve orta yumuşaklıkta bir sesle uygulanır.

"**غ**" *Gayn*: Boğazın ağız boşluğuna yakın olan yerinden ağız boşluğuna doğru çıkarılır. Açık, yumuşak ve kalın bir sesle uygulanır.

"**ف**" *Fe*: İki üst ön diş ucunun alt dudak içine hafifçe dokundurulması suretiyle çıkarılır. Yumuşak, akıcı ve ince bir sesle uygulanır.

"**ق**" *Kâf*: Dil kökünün üstü ile karşısındaki üst damak arasından çıkar. Açık kuvvetli ve kalın bir sesle uygulanır.

"**ك**" *Kef*: Kaf harfinin çıkış yerinin biraz aşağısından çıkarılır. Kuvvetli, ince ve akıcı bir sesle uygulanır.

"**ل**" *Lâm*: Dil ucunun iki yanının üst ön diş etlerine dokundurulması suretiyle çıkarılır. Açık, ince ve yarı akıcı bir sesle uygulanır.

"**م**" *Mim*: Dudak içlerinin hafifçe birbirine dokundurulması suretiyle çıkarılır. Açık, ince, yarı akıcı ve genizden gelen bir sesle uygulanır.

"**ن**" *Nün*: Dil ucunun üst ön diş etlerine dokundurulması suretiyle çıkarılır. Açık, ince, akıcı ve genizden gelen bir sesle uygulanır.

"**و**" *Vâv*: Dudakların büzülerek ileriye doğru uzatılması suretiyle çıkarılır. Açık, yumuşak ve ince bir sesle uygulanır.

"**ه**" *He*: Boğazın göğüsle birleştiği noktadan çıkarılır. İnce ve akıcı bir sesle uygulanır.

"**ي**" *Lâm-Elif*: İki harfin birleşmesinden meydana gelmiştir. Lâ ve elif harfi bazen ayrı ayrı bazen de ikisi birlikte lâ şeklinde okunur. Ayrı ayrı okunduğu zaman önce lâ (ل) sonra da elif (ا) uygulanır.

"**ى**" *Ye*: Dil ortasının üst damağa dokundurulması suretiyle çıkarılır. Açık, yumuşak ve ince bir sesle uygulanır. Medd yani uzatma harfidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رَبِّ يَسِّرْ وَلَا تُعَسِّرْ رَبِّ تَمِّمْ بِالْخَيْرِ

Rabbim! Kolaylaştır, Zorlaştırma.
Rabbim! Hayırla Sonuçlandır.

Allah'ü Teâlâ'ya hamd ve senâdan sonra ve Resûlüne ve dahi âline ve ashabına sâlât'u selâmdan sonra malum olaki;

Harf-i med üçtür. Elif-Vav-Ye (ا - و - ي)

- 1)- Elif daima harekesiz kendinden önceki harf üstün olmakla bütün zamanda harf-i med olur.
- 2)- Vav sakın olsa, ondan önceki harf ötreli olsa harf-i med olur.
- 3)- Yâ sakın olsa, ondan önceki harf esreli olsa harf-i med olur.

Hepsine Misal: "أوتينا"

Ve dahi sebab-i med ikidir. 1-Hemze 2-Sukûn
Hemze: Harekesi olan elif'e denir.

Misal:

ء ء ء ا ا ا

Sukûn: Harekesi olmayan harf demektir.

Misal : ت ف خ س ب ز س

Sebeb-i Meddin yeri; med harflerinden sonra gelen bölümdür. Yani bir yazıda med harfi varsa, arkasından gelen kısım sebebi med bölümüdür.

مد طبيعى Medd-i Tabîi

Harf-i medden sonra, yani med harfleri olan

Elif - Vav - Ye (ا، و، ي، آ، إ، أ)
sonra sebab-i medden hiç bir şey gelmezse, yani (Hemze- Sukûn) Medd-i Tabii olur.

Medd-i Tabinin mertebesi bir elif miktarı med olunmaktadır. Yani bir parmak kaldıracak kadar (uzatmak) demektir.

Misal:

قال Elif için- قيل Ya için- يقول Vav için

Gaale ق öntündeki elif sebebiyle med olur
Giile ق öntündeki ya sebebiyle med olur
YeGuulu ق öntündeki vav sebebiyle med olur

مد متصل Medd-i Muttasıl

Harf-i medden sonra, sebab-i med hemze olup ikiside bir kelimedede vaki olursa, Medd-i Muttasıl olur.

Medd-i Muttasılın meddi (muttefakun aleyh) vacibtir. Muttefakun aleyh; demek, bütün kıraat alimlerinin kendi ölçülerine med ettiler, kasr (kısaltma) yapmadılar; demektir. Medd-i Muttasılın mertebesi dört elif miktarı med olunmaktadır. Yani dört parmak kaldıracak kadar (uzatmak) demektir.

Misal: إذا جاء - جيء - سوء

مد منفصل Medd-i Munfasıl

Harf-i medden sonra, sebab-i med hemze olup başka, başka kelimedede vaki olursa, Medd-i Munfasıl olur.

Kâh gizli bir VAV olur

Misal: أَنْ مَالَهُ أَخْلَدَهُ

Kâh gizli bir YA olur

Misal: مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا

Medd-i Munfasılın meddi (muhtelifin fih) caizdir.
Muhtelifin fih; demek, bazı kıraat alimleri

(Asım ve Hafs gibi) med ettiler, kasr (kısaltma) yapmadılar; demektir. Medd-i Munfasılın mertebesi dört elif miktarı med olunmaktadır. Genelde Medd-i Munfasılda, sebab-i med olan hemze dik olarak yazılır.

Misal: يَا أَيُّهَا - إِيَّيَّيَّ أَخَافُ - تُوبُوا إِلَى اللَّهِ

Medd-i Lazım مَدِّ لَازِمٍ

Harf-i medden (med harfinden) sonra, hemen aynı kelimedede sebab-i med sukûn-i lazım gelirse, Medd-i Lazım olur. *Sukûn-i lazım* Vakfen (dururken) ve Vaslen (geçerken) var olan sukuna denir. Medd-i Lazım dört çeşittir.

1) Medd-i Lazım Kelime-i Musakkale

Misal: الْحَاقَّةُ

2) Medd-i Lazım Kelime-i Muhaffefe

Misal: الْآنَ

3) Medd-i Lazım Harf-i Musakkale

Misal: الْمَ burdaki "lam" gibi

4) Medd-i Lazım Harf-i Muhaffefe

Misal: الْمَ burdaki "mim" gibi

Medd-i Arız مَدِّ عَارِضٍ

Harf-i medden sonra, sebab-i med sukûn-i arız olup vaki olursa, Medd-i Arız olur.

Sukûn-i arız Vakfen sabit Vaslen sakıt olan sukuna denir.

Medd-i arız, meddi (muhtelifin fihi) caizdir.

Misal: يَعْلَمُونَ - يَعْلَمُونَ

يَوْمِ الدِّينِ - يَوْمِ الدِّينِ

نَسْتَعِينُ - نَسْتَعِينُ

Medd-i Arız'ın Mertebeleri

Medd-i Arız 3 kısımdır.

1- Medd-i arız olan kelimenin sonu meftuh (üstün) olursa 3 vecih caiz olur. Tûl (4 elif miktarı) Tavvassut (2 elif miktarı) Gasr (1 elif miktarı)

2- Eğer kelimenin sonu meksur (esre) olursa dört vecih caiz olur. Tûl-Tavvassut-Gasr-Revî

3- Eğer kelimenin sonu madmum (ötre) olursa yedi vecih caiz olur. Tûl-Tavvassut-Gasr-Tûl ile İsmam-Tavvassut ile İsmam-Gasr ile İsmam-Revî

Revî : Gizli ses ile harekeyi göstermektir.

İsmam: Sukûndan sonra dudakları yumuktur.

Not: Zammeye mahsustur.

Medd-i Lîn مَدِّ لَيْنٍ

Vav , Ya sakin olup onlardan önceki harf meftuh olursa ve sebab-i med sukûn olursa Medd-i Lin olur.

Medd-i Lin meddi (muhtelifin fihi) caizdir.

Medd-i Lîn 2 kısımdır.

1-) Eğer sebab-i med sukûn-i lazım ise 2 vecih vaciptir. Tûl - Tavvassut

Misal : كَهَيْعَصَ Burdaki "ayn" gibi

2-) Eğer sebab-i med sukûn-i arız ise medd-i arız gibi 3 ya 4 ya 7 vecih caizdir.

Misal : مِنْ خَوْفٍ وَلَا نَوْمٍ
(min havvf) (Ve lâ nevm)

Tenvin ve Nun-i Sakîn

Tenvin: ُ iki üstün ِ iki esre ٌ iki ötre gibi yazılan işaretlerdir.

Nun-i Sakin: ن Cezimli Nûn'a denir.

Kelimeilerin ortasında ve sonunda olduğu gibi, isimlerde, fiillerde ve edatlarda gelir.

Misal: أَنْ إِنْ كُنْتَ مِنْ أَنْصَرَ
(En in Künte min ensara)

İhfa إخفاء

İhfa harfleri onbeş harftir. Tenvin ve sakin nun bu onbeş harften birine uğrarsa ihfa olur. İhfa harfleri alttaki beytin ilk harfleridir.

صِفْ ذَا ثَنَا جُودَ شَخِصٍ قَدْ سَمَا كَرَمًا
صَعَّ ظَالِمًا زِدْ تَقَى دُمَ طَالِبًا فَتَرَى

ص ذ ث ج ش ق س ك ض ط ز ت د ط ف

İhfa: İzhar ile idğam arasında bir haldir ve ğunnenin bekasıyla birlikte şeddelenmekten de uzaktır. İhfa yapılırken tenvin veya nun-i sakin ğunne (genizden gelen ses ile) gizlenerek telaffuz edilmelidir.

Misal:

غَنِيَّ كَرِيمٍ - وَفَتَحَ قَرِيبٌ - عَن صَلَاتِهِمْ

(Ann salâtihim) - (ve fet'hunni garîbun) - (Ġaniyyûn Kerimûn)

İzhar اظهار

İzhar harfleri altıdır.

İzhar harfleri alttaki kelimelerin ilk harfleridir.

اللَّهُ، حَيٌّ، خَالِقٌ، عَدْلٌ، غَنِيٌّ، هَادِيًا

ا ح خ ع غ هـ

İzhar: İki harfin arasındaki ayrılıktır. Herhangi bir harfin sukununu ne fazla tutup ihfa gibi, nede az (luzumu kadar) tutup hareke vermekden sakınarak bir sonrakine geçmektir.

Misal:

غَفُورٌ حَلِيمٌ - مِّنْ أَمْنٍ - مِّنْ خَوْفٍ

(min Hâvfin) - (men Ameve) - (Ġafurun halîm)

İklab اقلاب

İklab harfi (ب) 'dir. Tenvin veya nûn-i sakin "ب" harfine uğraması ile meydana gelen özel bir okunuştur.

İklab: Sakin olan nunu ya da tenvini gerçek mime "م" çevirmek ve ba'ya ب uğradığı zaman ğunne ile beraber ihfa edilmesidir.

Misal:

سَمِيعٌ بَصِيرٌ - مِّنْ بَعْدُ - لِيُنْبَذَنَّ

(Leyûmm bezenne) - (mimm ba'di) - (Semiumm basîr)

İdğam-ı Meâl Ġunne ادغام مع الغنة

İdğam-ı meâl ğunne dört harftir.

ي م ن و harfleridir.

Sakin olan nun ya da tenvin bu dört harflerden birine uğradığında İdğam-ı meâl ğunne olur.

Misal:

خَيْرًا يَرَهُ - فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ - مِّنْ نَّذِيرٍ - مِّنْ وَرَائِهِمْ

"Tenvin veya nun-u sakin bu harflerden birine katılarak ğunne ile okunur."

Sakin nun, vav yada ya bir kelimedede vakı olursa izhar olur.

Misal: بُيَانٌ - قِنْوَانٌ

İdğam-ı Bila Ġunne ادغام بلا غنة

İdğam bila ğunne iki harftir.

ل ر harfleridir.

Sakin olan nun ya da tenvin bu iki harflerden birine uğradığında İdğam bila ğunne olur.

Tenvin veya nun-u sakin bu harflerden birine katılarak ğunnesiz, şeddeli gibi okunur.

Misal: غَفُورٌ رَحِيمٌ - مِّنْ رَبِّهِمْ

هُدًى لِلْمُتَّقِينَ - وَلَمْ يَكُنْ لَهُ

İdğam-ı Misleyn ادغام مثلين

İdğam-ı misleyn Mahreçleri ve sıfatları aynı olan iki harfin birleşmesine ve şeddelenmesine denir. Birinci sakin, ikinci hareketli olan aynı cinsten iki harf yanyana geldiği zaman idğamı misleyn olur.

Eğer nun-u sakin nun'a uğrarsa, yani sakin nundan sonra hareketli nun gelirse idğam-ı misleyn meâl ğunne olur

Misal: مِنْ نَارٍ وَمَنْ نُعَمِّرُهُ
(ve mennüammirhü) - (minnari)

Misal:

فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ - أَنْ اضْرِبَ بِعَصَاكَ

أَوْوَا وَنَصَرُوا - أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ

ادغام متجاسين Idğam-ı Mutecâniseyn

Idğam-ı mutecâniseyn Mahreçleri bir sıfatları ayrı olan harfler birbirlerine uğramasına denir. Idğam-ı mutecâniseyn yapılırken sakın olan harf harekeli olan harfin cinsine çevrilir, ve şeddeliymiş gibi okunur

Bunun üç mahreci vardır.

- 1) (ت د ط) mahreçleridir.
- 2) (ث ذ ظ) mahreçleridir.
- 3) (م ب) mahreçleridir.

Misal: لَنْ بَسَطْتَ - وَقَالَتْ طَائِفَةٌ

أَثَقَلَتْ دَعْوَا اللَّهِ - مَا عَبَدْتُمْ

Misal: إِذْ ظَلَمُوا - يَلْهَثُ ذَلِكَ

Misal: يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا

Not: Be'nin Mim'den önce gelmesi şarttır.

ادغام متقاربين Idğam-ı Mutekâribeyn

Idğam-ı mutekâribeyn Mahreçleri ve sıfatları birbirine yakın olan harflerin birincisi cezimli ikincisi harekeli olarak gelirse idğam-ı mutekâribeyn olur. Birinci harf okunmayıp ikinci harf şeddeli olarak okunur.

Not: Kaf harfi Kef harfinden önce Lam harfi Ra harfinden önce gelmesi şarttır.

Bunun İki mahreci vardır

- 1-) (ر ل)
- 2-) (ك ق)

1- Misal: قُلْ رَبِّ - بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ

2- Misal: أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ

ادغام شمسية Idğam-ı Şemsiyye

idğam-ı şemsiyye harfleri ondört harfdir ki bu beytin evvelki harfleridir

تَبُّ ثُمَّ دَعَا ذَبَابًا رَمَى زِدْ سَمْعَةً

شُمُ صَدَرَ ضَيْفٍ طَابَ ظَنُّ لَهُ نَعَمٌ

ت	ث	ذ	ذ	ر	ز	س	ش	ص	ض	ط	ظ	ل	ن
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Idğamı şemsiyye: ال Elif Lam bu ondört harfden birine uğradığında olur.

Elif lam'dan sonra gelen nun ise idğam-ı şemsiyye meâl gunne olur. Nun şeddeli okunurken ses genize verilir, gunne ile okunur. Eğer nun'un dışında bir harf ise idğam-ı şemsiyye bila gunne olur. Günnesiz olarak okunur.

Misal: وَالنَّاسِ، وَالشَّمْسِ، وَالتِّينِ

Elif lam okunmayıp kendisinden sonra bu ondört harften biri şeddeli olarak gelirse idğam-ı şemsiyye olur.

اظهار قمرية İzhar-ı Kameriyye

İzhar-ı kameriyye harfleri ondört harfdir ki bu cümlelerin içinde geçenlerdir.

أَبْعُ حَجَّكَ وَخَفْ عَقِيمَهُ

ا	ب	ع	ح	ج	ك	د	خ	ف	ع	ق	ي	م	م
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

İzharı kameriyye: ال Elif Lam bu ondört harfden birine uğradığında olur.

Misal: وَالْعَصْرِ، وَالْفَجْرِ، وَالْقَمَرِ

Elif Lam'ın Lam-ı cezimli olup bu ondört harften birine uğrarsa İzhar-ı Kameriyye olur.

Kalkale

قَلْقَلَةٌ

Kalkale hareketlenme titreşme demektir. Mahrecin sağlam çıkması için harfin üzerinde durmaktır.

Kalkale harfleri جَدَّ قُطْبُ burdaki beş harfdir. Bu harflerden biri kelimenin ortasına veya sonunda olsa sakin olsa kalkale olur.

ق ط ب ج د

Misal: يَدْخُلُونَ - أَحَدٌ - بِالْحَقِّ

Lafzatullah

اللَّهُ

Lafzatullah'ta iki özel durum vardır.

1) Lafzatullah'tan önceki harf meftuh (üstün) veya Mazmun (ötreli) olursa kalın okunur.

Misal: هُوَ اللَّهُ - نَصْرُ اللَّهِ

2) Eğer Meksur (esreli) olursa ince okunur.

Misal: بِاللَّهِ - وَاللَّهِ

Zamir

الضَّمِير

Zamir ile ilgili iki özel durum vardır.

1) Zamirden önceki harf harekeli olsa med olunur

Misal: إِنَّهُ - بِهِ - وَلَهُ

2) Eğer zamirden önceki sakin ise kasr olunur.

Misal: عَلَيْهِ - إِلَيْهِ - فِيهِ

Hükü'mü'r-Râ

"Ra" (ر) harfinin okunuş şekilleri demektir.

a) "Ra" (ر) Harfinin kalın okunduğu yerler:

1-) "Ra" (ر) harfi ötreli veya üstünlü olduğu zaman kalın okunur.

2-) "Ra" (ر) harfi sâkin olup, kendinden önceki harfin harekesi üstün veya ötre olursa kalın olur.

3-) "Ra" (ر) harfi sâkin olsa ve "ra" (ر) harfinden önceki harfin harekesi de sâkin olsa, daha önceki harfin harekesine bakılır, eğer bu harfin harekesi üstün ve ötre ise "ra" (ر) harfi kalın okunur.

4-) "Ra" (ر) harfi sâkin olup kendinden önceki harfin harekesi ânzi olursa o zamanda kalın okunur.

5-) Esreden sonra sâkin olarak bulunan "ra" (ر) harfinden sonra isti'la harflerinden biri bulunsa o zamanda kalın okunur. İsti'la harfleri yedi tanedir.

خ ص ض ط ظ غ ق

b) "Ra" (ر) harfinin ince okunduğu yerler.

1-) "Ra" (ر) harfinin harekesi esre olduğu zaman ince okunur.

2-) "Ra" (ر) harfi sâkin olup bir önceki harfin harekesi esre olursa yine ince okunur.

3-) "Ra" (ر) harfi ve ondan önceki harf sâkin olursa daha önceki harfe bakılır. Eğer bu harfin harekesi esre ise ince okunur.

4-) "Ra" (ر) harfi sâkin olup bir önceki harfde harfi lin olan "yä" (ي) olursa "ra" (ر) harfi ince okunur.

c) "Ra" (ر) harfinin ince ve kalın okunması Esreden sonra gelen sâkin "ra" (ر) harfinden sonra esreli olan bir isti'la harfi gelirse "ra" (ر) harfi hem ince hem de kalın okunabilir.

Sekte

Nefes almadan sesi kesmeye *sekte* denir.

Kur'an-ı Kerim'de dört yerde sekte vardır.

1-) Kehf sûresi 1 ve 2. ayetinde (İvecen *sekte* kayyimen)

2-) Yâsin sûresi 52. ayetinde (Mim merkadinâ *sekte* hâzâ)

3-) Kıyâmet sûresi 27. ayetinde (Ve kile men *sekte* râkin)

4-) Mütaffifin sûresinin 14. ayetinde (Kellâ bel *sekte* râne)

Kur'an-ı Kerimde yedi yerde daha sekte yapılır.

KUR'AN-I KERİM'DE KULLANILAN SECÂVEND İŞARETLERİ

SECÂVEND: Kur'an'ı Kerim okuyanların Kur'an'ı okurken hata yapmamaları için secâvend işaretlerini bilmek zorundadırlar. Aksi taktirde Kur'an'ın mânâsını bozacak hatalar yapabilirler.

م

"Mim" Kesin olarak durmaya işarettir. Aksi halde mânâ bozulur.

ط

"Tı" Mim işaretindeki gibi kesin olmamakla birlikte durmak, geçmekten daha iyidir.

ق

"Kaf" Bu işaretle durmak caizdir. Ancak geçmek daha iyidir.

ز

"Ze" Bu işaretle geçmek durmaktan daha iyidir. Okuyucunun nefesi yetmediğinde bu durakta durabilir. Müsade işarettir.

ج

"Cim" Bu işaretle durmakta geçmekte caizdir. Ancak durmak, geçmekten daha iyidir.

ص

"Sad" Bu işaret ruhsattır, durulabilir. Yani okuma yapanın nefesi daraldığında durur ve geriden almaksızın devam edebilir.

لا

"Lamelif" Bu işaretle durulmaz. Çünkü mânânın tam olmadığına işarettir. Ancak durulmuş ise geriden ayet başından yada uygun bir ayetten alınarak devam edilir.

وقف

"Vav-Kaf-Fe" Bu işaret durmak için emirdir. Durmanın geçmekten evla olduğuna ve mânâ açısından fayda olduğuna işarettir.

ع

"Ayn" Bu işaret Rükû işarettir. Bu işaretle artık konunun bittiği, yeni konuya girileceği için okumanın bu işaretle bitirilmesine işarettir. Namazda bu gibi yerlerde okumaya son vererek Rükû yapmak evladır.

❖❖

Bu üç noktaya "vakf-ı muanekâ" denir. Bu işaretle gelen okuyucu, birincisinde geçmiş ise ikincisinde durur, birincisinde durmuş ise ikincisinde geçer, yoksa mana bozulur.

